

A black and white close-up photograph of a horse's head, focusing on the eye and muzzle. The horse's eye is dark and partially closed, with long, light-colored eyelashes. The muzzle is covered in fine hairs and whiskers. The background is dark and out of focus.

Techniki naturalne i innowacyjne w leczeniu oraz rehabilitacji koni

Agnieszka Voigt

Studentka

Wydziału Medycyny Weterynaryjnej
UWM w Olsztynie

Leczenie

Leczenie tylko wtedy może być skuteczne, gdy opiera się na właściwej diagnozie.

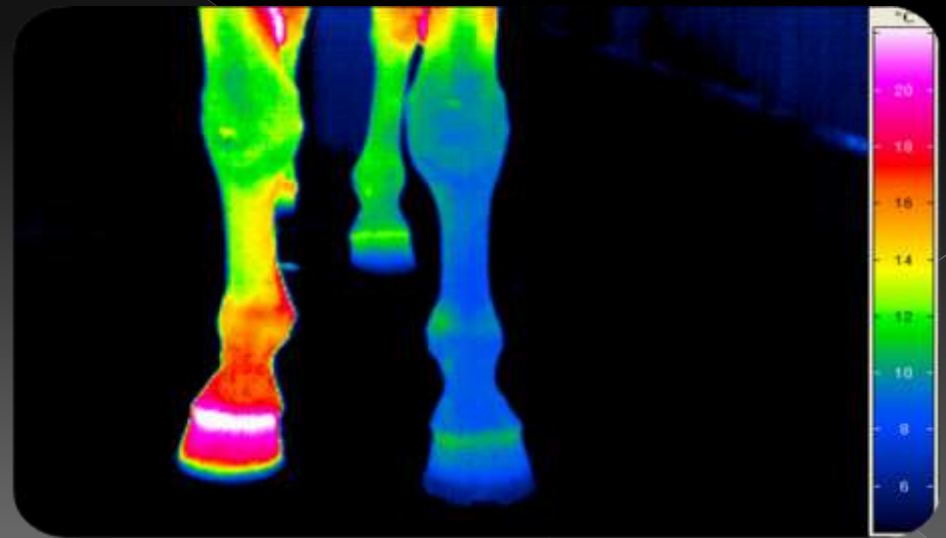
Badanie i późniejsze rozpoznanie może być postawione jedynie w oparciu o wiedzę lekarza weterynarii i polega nie tylko na umiejętności stawiania pytań i wykorzystaniu zmysłów (wzroku, czucia, powonienia), ale i na umiejętności przeprowadzenia i zweryfikowania wyników znieczulenia nerwu, badania RTG, badania krwi czy przeprowadzenia badań przeglądowych wszelkich tkanek i narządów organizmu konia.

Poważne leczenie wymagają dodatkowych urządzeń w specjalistycznych klinikach weterynaryjnych. Przypadkowe leczenie może być kosztowne zarówno w czasie jak i finansowo, a w wielu przypadkach nieskuteczne.

Do indywidualnego wyboru pozostaje rodzaj wykorzystanej metody leczenia oraz rehabilitacji, zależne od posiadanej wiedzy oraz zaplecza technicznego.

Metody diagnostyczne

- ◉ WYWIAD (TRENER, JEŹDZIEC, WŁAŚCICIEL)
- ◉ OBSERWACJA W RUCHU
- ◉ ZNIECZULENIA DIAGNOSTYCZNE
- ◉ PRÓBA ZGIĘCIOWA
- ◉ RTG
- ◉ USG
- ◉ BADANIE KRWI
- ◉ SCYTYGRAFIA
- ◉ TERMOGRAFIA



Rehabilitacja

Okres rehabilitacji jest bardzo ważny ze względu na fakt, iż przeprowadzony poprawnie, podnosi sprawność fizyczną pacjenta.

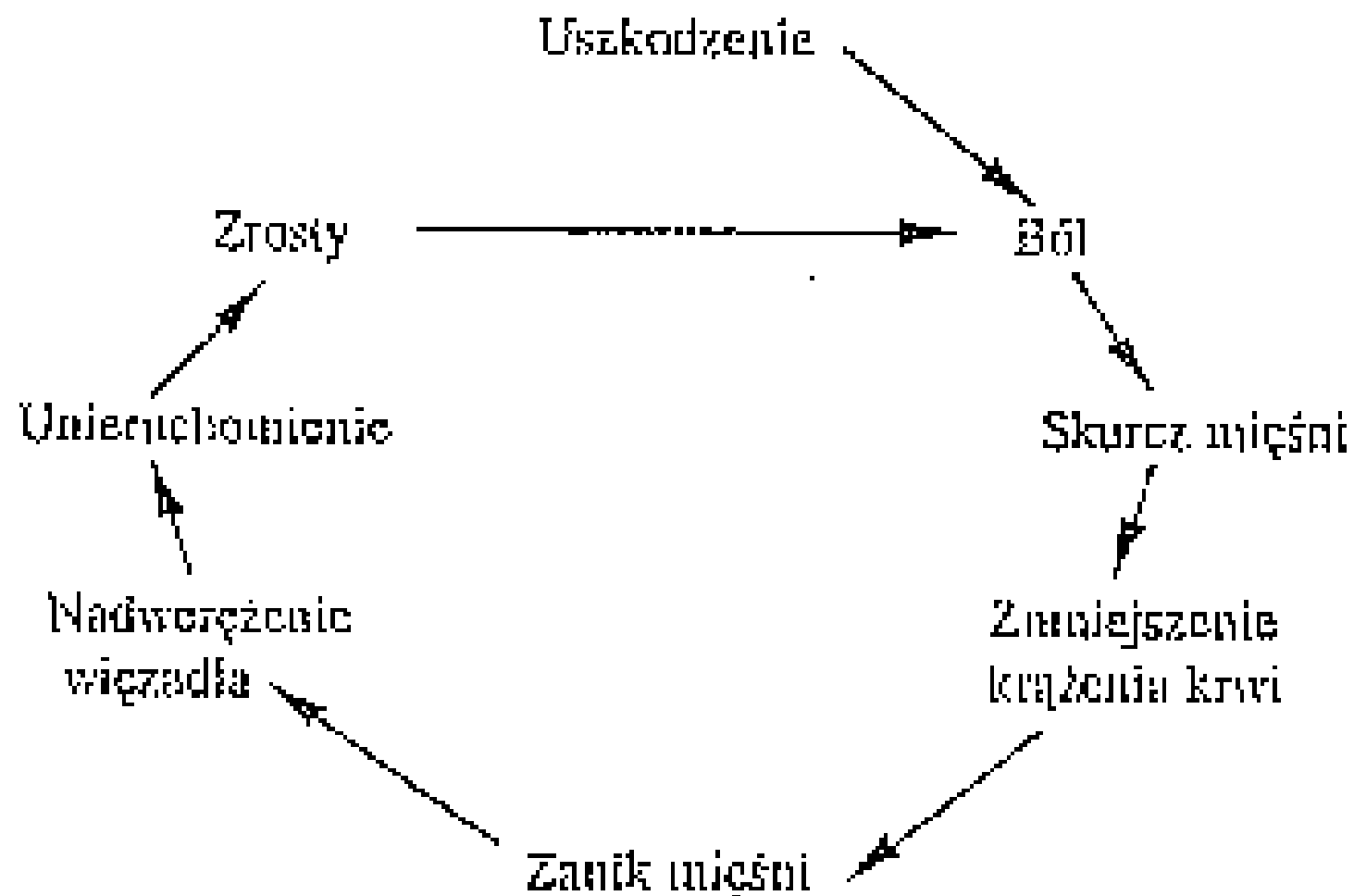
Właściwa rehabilitacja jest kluczowym czynnikiem warunkującym powrót konia do zdrowia.

Prowadzona niefachowo niweluje wyniki leczenia i prowadzić może do stałej dysfunkcji narządu ruchu.

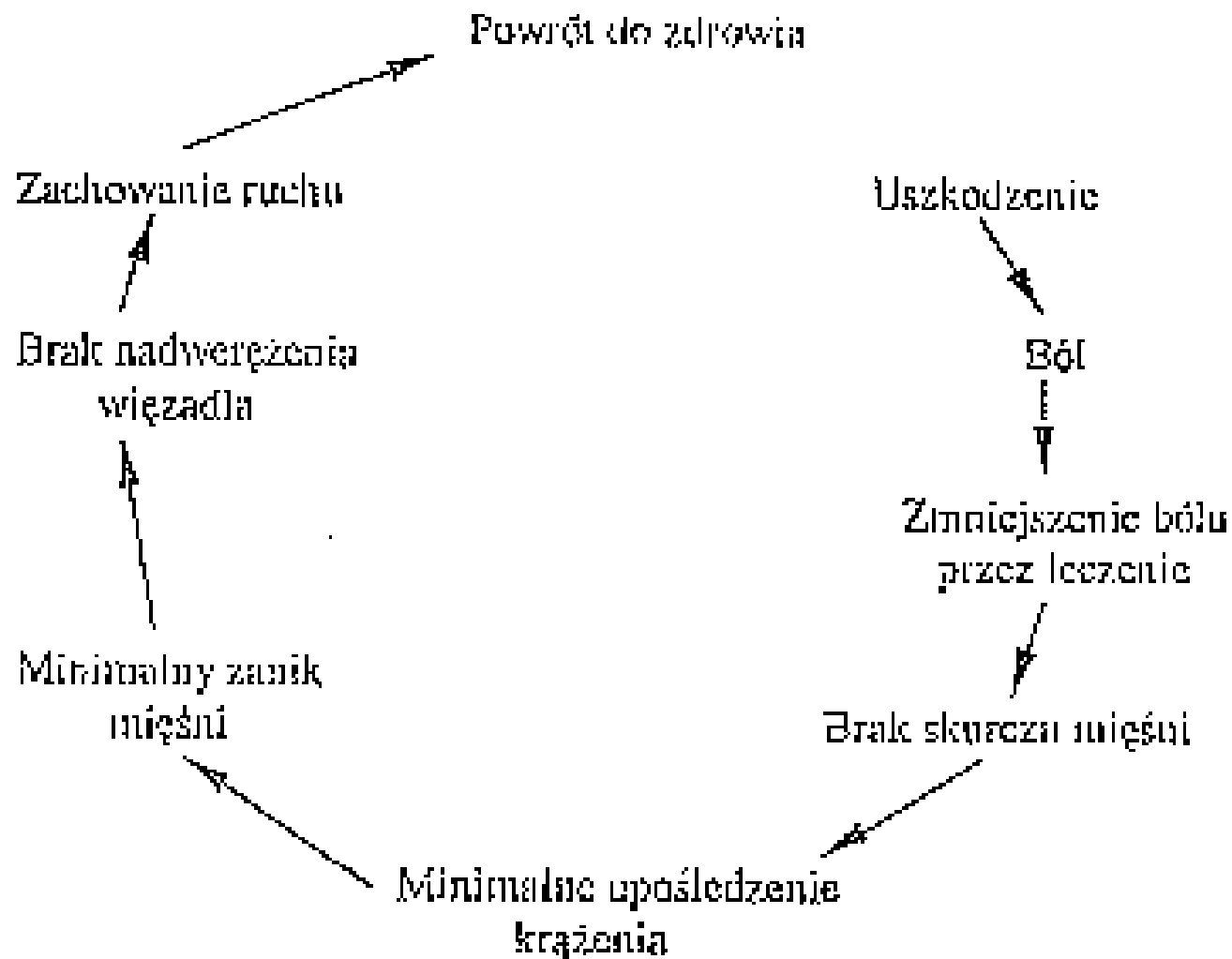
Aby koń mógł powrócić do pełnych obciążeń treningowych potrzebny jest 8 - 9 miesięczny odpoczynek połączony z rehabilitacją.

Postępując naprzód zbyt szybko wywołamy w rezultacie pogorszenie uszkodzenia, natomiast przy zbyt wolnym działaniu rezultatem jest mniejsza wydajność sportowa w użytkowaniu konia.

Stopniowy wzrost obciążenia stymuluje w sposób naturalny np. ścięgno do dalszego procesu naprawczego. Jest ono stosunkowo słabe po urazie więc wzrost jego odporności na rozciąganie trwa przez okres miesięcy.



„Błędne koło” uszkodzenia



Cykl zdrowienia

Terapia zimnem i ciepłem

Organizm poddany stałym zmianom temperatury odpowiada zachowaniem równowagi termicznej, aby utrzymać temperaturę ważnych dla życia organów.

Docierające do zwierzęcia bodźce nadmiernego ciepła lub zimna, bez względu na to czy pochodzą z wnętrza organizmu czy z jego otoczenia powodują natychmiastową serię reakcji mających na celu przywrócenie danemu obszarowi prawidłowej ciepłoty.

Powierzchnia ciała oddaje ciepło poprzez rozszerzenie naczyń obwodowych. Ta zdolność do wykorzystania obwodowego układu krążenia jest podstawą terapeutycznego zastosowania ciepła i zimna.

Zastosowanie terapii zimnem i ciepłem:

Metoda ta może być użyteczna w przypadku uszkodzenia tkanek miękkich.

Metody stosowania terapii wodą i lodem:

- Bicze wodne i polewanie z węża
- Wodne buty
- Masaż lodem
- Zamrożona wata lub gaza
- Specjalnie produkowane opatrunki do terapii
- Cykloterm/Ecool (urządzenie pozwalające na naprzemienne stosowanie okładów ciepłych i zimnych)



Fizjologiczne skutki terapii zimnem:

- skurcz powierzchownych naczyń krwionośnych (czas formowania krwiaka po urazie jest skrócony i unika się powstania znacznego obrzęku), po którym następuje
- rozszerzenie naczyń krwionośnych w głębiej leżących tkankach
- obniżenie normalnej aktywności w zakończeniach nerwów (zniesienie bólu)
- zmniejszenie kurczliwości mięśni
- obniżenie miejscowego metabolizmu tkanki (zmniejszenie zużycia tlenu które zmniejsza niebezpieczeństwo wtórnych uszkodzeń związanych z niedotlenieniem)

Fizjologiczne skutki powierzchniowo stosowanego ciepła:

- Rozszerzenie naczyń krwionośnych (powoduje zwiększony przepływ krwi oraz zaobserwowano zwiększenie elastyczności mięśni)
- Zmniejszenie bólu poprzez sedacyjny wpływ ciepła na zakończenia nerwów czuciowych
- Wzrost aktywności metabolicznej w skórze i powierzchniowo leżących tkankach
- Obniżenie sztywności w stawach po urazie

Diatermia krótkofalowa

Diatermia krótkofalowa wytwarza ciepło za pomocą prądu zmiennego o dużej częstotliwości przechodzącego przez tkanki.

Opór wywołany przez różnicę gęstości poszczególnych tkanek powoduje większe wytwarzanie ciepła w tych tkankach, które mają bardziej zwarte utkanie, np. kość, tkanka o utkaniu zbitym ogrzewa się bardziej, niż tkanka tłuszczowa.

Wynik działania ciepła na tkankę jest zawsze taki sam: wzrasta ukrwienie.

Solarium

To urządzenie składające ze specjalnych lamp (promienniki schładzane powietrzem), umieszczonych najczęściej w aluminiowej czaszy. W solarium niezwykle ważna jest także odpowiednia wentylacja lamp poprzez odpowiednią cyrkulację powietrza. Tego typu konstrukcja zapobiega przegrzewaniu się urządzenia oraz chroni skórę konia przed zbytnim nagrzaniem.

Na rynku obecne jest kilka rodzajów lamp o działaniu lasera leczniczego. Są to głównie lampy emitujące podczerwień oraz światło widzialne (światło słoneczne bez promieniowania UV).

Posiadają one regulację natężenia światła, pulsacji, widma emitowanego światła oraz szereg programów leczniczych do wyboru, w zależności od rodzaju choroby konia.

Solarium posiada system regulacji wysokości oraz kątów naświetlania, dzięki czemu z łatwością może być stosowane zarówno w przypadku kucyków, jak i koni ras dużych.

Solarium powinno być zamontowane w miejscu, w którym koń nie będzie mógł się zanadto ruszać, gdyż tylko wtedy wykorzystane zostaną wszystkie jego możliwości. Najlepiej do tego celu postawić specjalny boks.



Urządzenie to przynosi niezwykle dużo korzyści. Stosowane jest w fototerapii, rehabilitacji i fizykoterapii, gdyż świetnie wspomaga regenerację mięśni grzbietu i kręgosłupa oraz stawów.

Działanie podwyższonej temperatury na ciało konia powoduje rozszerzenie naczyń, a co za tym idzie – wzrost przepływu krwi, rozluźnienie mięśni, poprawę elastyczności tkanek oraz uśmierzanie bólu.



U koni wskazujących zbyt wysokie napięcie mięśni powoduje ich rozluźnienie poprzez nagrzewanie. Dodatkowo poprawia samopoczucie konia, wspomaga i reguluje proces przemiany materii oraz poprawia odporność organizmu, a po kąpieli lub treningu przyspiesza proces odparowywania wody lub potu z sierści (koń szybko schnie).

Lampy wydzielające światło ciepłe można stosować zarówno przed treningiem lub zawodami w celu rozgrzania i uelastycznienia mięśni, jak i podczas leczenia uszkodzonych tkanek i napięć mięśniowych wywołanych przez urazy lub przetrenowanie.

Mogą być także stosowane w celu poprawy ogólnego stanu zdrowia, szczególnie użyteczne dla źrebiąt i młodych zwierząt.

Lampy emitujące światło słoneczne stosowane są głównie w przypadku koni, które nie mają możliwości przebywania na padokach w promieniach naturalnego światła słonecznego.

Laseroterapia

Zamiast lamp można stosować także lasery. U koni stosowane są dwa rodzaje laserów: niskoenergetyczne (używane w fizjoterapii) oraz wysokoenergetyczne (używane w chirurgii).

Na rynku dostępne są lasery jednodiodowe (działające punktowo) lub wielodiodowe (działające na większą powierzchnię ciała). Lasery wielodiodowe mają dodatkowo działanie pulsacyjne.

Działanie laserów niskoenergetycznych (biostymulacyjnych) wywołuje drganie atomów w naświetlanych komórkach i tkankach organizmu oraz wykazuje niektóre właściwości ciepłolecznictwa (długość emitowanych fal odczuwana jest jako ciepło).

Zastosowanie laseroterapii:

Laseroterapia ma działanie uśmierzające ból, wspomagające regenerację tkanek i mikrokrażenie, zmniejsza obrzęki i opuchlizny, stymuluje także punkty akupunktury.

Dodatkowo stosowana jest w przypadku ran trudno gojących się, ran pooperacyjnych, uszkodzeń więzadeł, mięśni oraz nerwów obwodowych.

Dzięki laserom o dużej mocy można także usuwać guzy nowotworowe bez konieczności przeprowadzania pełnego zabiegu operacyjnego (!).



Wyniki zastosowania laseroterapii w leczeniu ran:



Dzień 1.



Dzień 15.



Dzień 28.

Komory kriogeniczne

Są przeciwieństwem solariów. Używa się ich do terapii przy użyciu zimna (krioterapia).

Niska temperatura pomaga w usunięciu ostrych stanów zapalnych, uśmierza ból, a także przywraca ruchomość stawom. Zimno przy dłuższym działaniu powoduje skurcz i zwężenie płytko leżących (powierzchnowych) naczyń krwionośnych, a zarazem rozszerzenie naczyń leżących głębiej oraz uśmierzanie bólu.

Powszechnie stosowaną metodą krioterapii (komory kriogeniczne są rzadkością w Polsce, zwłaszcza w leczeniu koni) jest spryskiwanie kończyn zimną wodą lub stosowanie wcierek i glinek chłodzących.

Działania tego typu zmniejszają skutki mikrourazów i mikrokrwotoków występujących po intensywnym wysiłku (uszkodzona tkanka generuje nadmiar ciepła, który redukowany jest dzięki chłodzeniu).

Zastosowanie krioterapii:

Medycyna tego typu stosowana jest przy urazach kończyn i grzbietu, ochwacie, nadwreżeniach i stanach zapalnych mięśni, ścięgien, stawów, więzadeł i trzeczeczek, zwyrodnieniach stawów, nerwobólach, obrzękach oraz stłuczeniach.

Elektroterapia

Wykorzystuje lecznicze działanie prądu (galwanicznego i przerywanego).

Zastosowanie elektroterapii:

Tego typu terapia wykorzystywana jest do uśmierzania bólu, przyspieszenia regeneracji tkanek, poprawy krążenia, przywrócenia prawidłowych funkcji osłabionych mięśni, leczenia ran, obrzęków i pourazowych stanów zapalnych.

Elektroterapia powoduje także przyspieszenie wzrostu kości oraz poprawia ukrwienie i odżywienie komórek organizmu.

Dodatkowo ma działanie przeciwzapalne oraz rozmiękczające blizny.

Prąd elektryczny można wykorzystywać także do elektrogimnastyki, czyli stymulacji mięśni i nerwów.



Skutki stymulacji elektrycznej mięśni po ich uszkodzeniu:

- zachowanie metabolizmu mięśni
- polepszenie drenażu limfatycznego i przepływu krwi
- zahamowanie zaniku mięśni
- zapobiegają tworzeniu się niepożądanych zrostów
- tworzenie się blizny jest ograniczone do minimum z powodu zachowania mobilności mięśni
- uszkodzone lub osłabione mięśnie mogą być częściowo odbudowane z przywróceniem sprawności

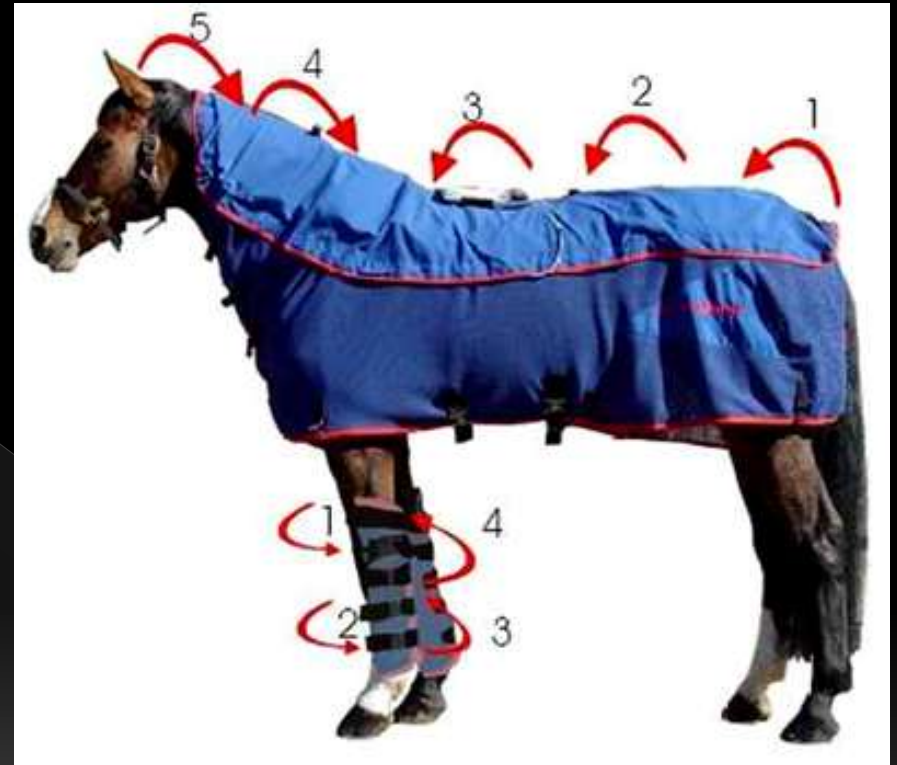
Terapia polem magnetycznym

Doświadczenia z termografią wykazują, iż pole magnetyczne o specyficznym częstotliwości powoduje przyspieszenie krążenia krwi. skutkiem zwiększonego przepływu krwi i jednocześnie większego zaopatrzenia w tlen jest wzrost aktywności tkanki.

Tkanka miękka wystawiona na działanie pola magnetycznego wykazuje większą zdolność do gojenia.

Technika ta może znaleźć również zastosowanie w kontroli bólu. Jeżeli duże włókna nerwowe znajdują się w rejonie działania zmiennego pola magnetycznego, może być znacznie zmniejszone odczuwanie bólu.

Ponieważ zmniejszenie bólu i wzrost krążenia przyspieszają naturalnie powrót do zdrowia, skutki działania pola magnetycznego można ocenić jako korzystne.



Ultradźwięki

Ultradźwięki, podobnie jak pole magnetyczne i laseroterapia, ultradźwięki oddziałują na poziomie komórkowym. Skutki działania ultradźwięków mogą być termiczne i nietermiczne:

- **skutki termiczne:** dotyczą zmniejszenia siły skurczu mięśni, umiarkowanej reakcji zapalnej (wzrost przepływu krwi), zwiększenie elastyczności takich struktur jak blizny
- **skutki nietermiczne:** badania naukowe dowodzą, że ultradźwięki stymulują przemianę materii i aktywność komórek

Zastosowanie ultradźwięków:

Ultradźwięku wykorzystuje się w leczeniu urazów takich struktur jak ścięgna (zwiększają zawartość kolagenu w regenerowanej tkance), kości (zmniejszenie produkcji chrząstniny i przyśpieszenie procesu kostnienia).



Akupunktura

Akupunktura (z łacińskiego: acus – igła, pungere – nakłuwać) jest metodą leczenia zapoczątkowaną i rozwijaną w Chinach. Akupunktura może być stosowana jako osobna terapia lub jako wspomaganie medycyny konwencjonalnej.

Zastosowanie akupunktury u koni:

Akupunktura stosowana jest w leczeniu schorzeń urologicznych, bólach stawów i grzbietu, schorzeniach alergicznych oraz w gastroenterologii.

Przydaje się także w zwalczaniu schorzeń neurologicznych, ortopedycznych (dysplazja, zapalenia kości i stawów, schorzenia kręgosłupa) i leczeniu stanów spastycznych mięśni szkieletowych i gładkich (kolka nerkowa, kolka jelitowa, szczękoscisk).

Dodatkowo akupunktura ma właściwości stymulujące układ odpornościowy, w związku z czym może być stosowana w przypadku wystąpienia chorób zakaźnych.



Homeopatia

Homeopatia jest jednym z rodzajów naturalnego leczenia: lekarstwo wspomaga chorego w powrocie do zdrowia przez pobudzanie mechanizmów regeneracyjnych samego organizmu.

Popularność w ostatnich latach zawdzięcza efektywności działania, minimalnymi efektami ubocznymi i brakiem pozostałości leków w organizmie, co jest szczególnie istotne u koni sportowych.



Środki homeopatyczne występują w postaci tabletek, proszku lub płynu- paradoksalnie, im większe rozcieńczenie, tym większa skuteczność leku.

Zioła zawierają fitoncydy, związki o właściwościach bakteriostatycznych (hamują rozwój bakterii), bakteriobójczych, grzybobójczych i pierwotniakobójczych. Można stosować je jako naturalne antybiotyki bez obawy o mikroflorę jelit.



Stawianie baniek

Stawianie baniek było starą metodą unoszenia skóry nad leżącymi pod nią tkankami.

Można ją zastosować- w przypadku leczenia koni- do uwolnienia przyrośniętej blizny pojawiającej się po urazie od głębszych tkanek.

Jest to metoda szczególnie efektywna w przypadku ran przedniej strony stawu nadgarstkowego, gdzie tkanka bliznowata wykazuje tendencje do pękania przy wznowieniu aktywności wymagającej pełnego zgięcia tego stawu.

Należy pamiętać, iż tkanka bliznowata właściwie nie jest ukrwiona i trzeba uważać, aby nie uszkodzić kilku obecnych tam naczyń krwionośnych.

Masaż

Masaż jest jedną z najstarszych metod fizjoterapii, a mimo to nie jest jeszcze zbyt popularny w profilaktyce oraz terapii urazów u koni.

Jako pierwsi stosowali go Chińczycy (2000 p.n.e.) oraz Rzymianie. Pierwsze zasady stosowania masażu u wierzchowców określili Mongołowie, którzy w czasach podbojów przemierzali wierzchem długie odległości, przez co musieli szczególnie troszczyć się o kondycję swoich koni.

W Polsce metoda ta znana jest od XV wieku (przywieźli ją Tatarzy) i początkowo określana była jako „głaskanie konia”. W okresie wojen, gdy konie brały udział w bitwach, masaż był stosowany po zabiegach chirurgicznych oraz w celu redukcji opuchlizn i obrzęków.

Obecnie masaż jest powszechnie stosowaną metodą w przypadku ludzi (głównie sportowców), w przypadku zwierząt niestety jest mało popularny. Na chwilę obecną znanych jest kilka rodzajów masażu stosowanych u koni. Są to między innymi: głaskanie, oklepywanie, rozcieranie, ugniatanie oraz masaż wibrujący.

Można go wykonywać za pomocą palców, dłoni oraz łokci. Osoba wykonująca masaż musi wykazywać bardzo dobrą znajomość anatomii koni, kinezylogii oraz fizjologii, w przeciwnym wypadku – zamiast pomóc, może zaszkodzić zwierzęciu.

Zabieg ten powinien odbywać się w cichym pomieszczeniu, pozwalającym koniowi na odprężenie się i rozluźnienie. Należy pamiętać także, że masażu nie wolno stosować, gdy ciepłota ciała przekracza 39°C , występują u konia ostre schorzenia układu nerwowego, silne urazy i krwiaki, zapalenie żył, nowotwory, ropne stany zapalne i schorzenia grzybicze.

Zastosowanie masażu w terapii i rehabilitacji koni:

Tego typu terapia stosowana jest do poprawy krążenia krwi i chłonki, usuwania sztywności i bólów mięśniowych, pobudzenia układu nerwowego oraz redukcji obrzęków i opuchlizn.

Pozwala także na zwiększenie więzi pomiędzy jeźdźcem a koniem, zrozumienia zwierzęcia i jego potrzeb oraz anatomii a także możliwość wykrycia ewentualnych zmian chorobowych.



Korzyści płynące z zastosowania masażu:

- redukcja napięcia mięśniowego i sztywności
- poprawa cyrkulacji krwi i limfy
- zwiększenie elastyczności mięśni, ścięgien i więzadeł
- zwiększenie elastyczności i zakresu ruchu stawów
- poprawa koordynacji i refleksu
- zwiększenie długości i sprężystości kroku
- przeciwdziałanie kontuzjom
- rozgrzanie zesztywniałych mięśni
- niezbędny dla koni sportowych



Basen

Basen dla koni jest stosowany zarówno w rehabilitacji (hydroterapia), jak i treningu koni sportowych oraz młodych, które dopiero zaczynają pracę pod siodłem.

Budowa basenu dla koni jest dość skomplikowana. Wejście (rampa) musi być bezpieczne, stopniowo opadające w dół (od płytkiego poziomu wody do coraz głębszego), najlepiej, jeśli będzie wyłożone gumą lub innym antypoślizgowym tworzywem.

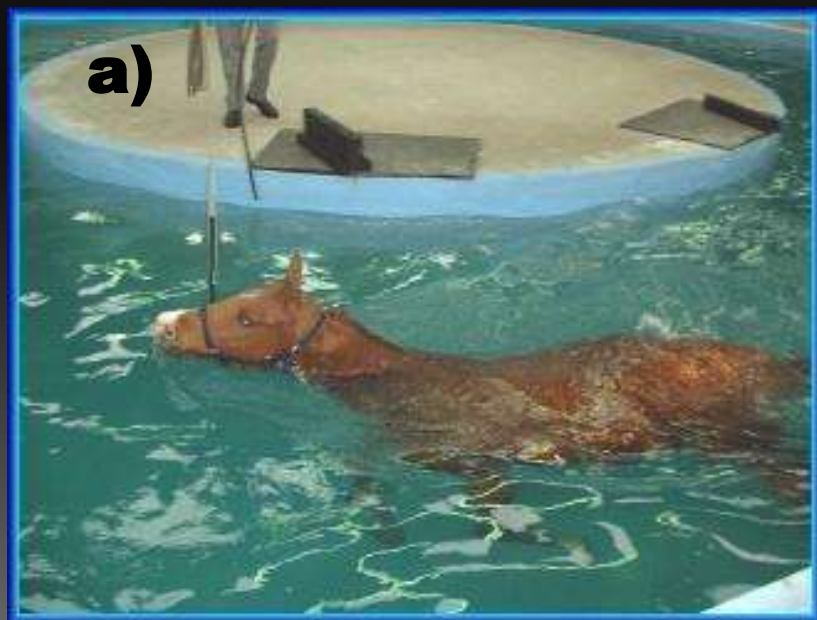
Najczęściej spotykane baseny dla koni mają kształt koła (a, zdjęcie). Osoba trzymająca konia na sznurku stoi w jego centrum na podwyższeniu, a koń pływa w kółko. Inne spotykane baseny mają podłużny kształt (b). Z jednej strony znajduje się wejście, a na drugim końcu wyjście. Do prowadzenia konia w tego typu basenach potrzebne są dwie osoby, gdyż koń musi być prowadzony na dwóch uwiązach, aby można było uniknąć jego zawrócenia.

W hydroterapii stosowane są także zbiorniki ze słoną wodą, w których zwierzę nie pływa, natomiast leczone jest głównie poprzez ciśnienie, reakcje termiczne oraz masaż podwodny (jacuzzi lub SPA dla koni).

Metody te można łączyć z krioterapią.

Zastosowanie:

Hydroterapia wspomaga leczenie mikrourazów i stanów zapalnych, poprawia krążenie krwi, zmniejsza obrzęki i opuchliznę, pomaga w leczeniu chorób stawów oraz wspomaga regenerację uszkodzonych tkanek. Dodatkowo SPA stosowane jest w profilaktyce chorób stawów i ścięgien.



Karuzela

Karuzela dla koni jest coraz powszechniej stosowana do utrzymania i poprawy sprawności fizycznej koni. Z przeprowadzonych badań wynika, iż koń zaczyna tracić kondycję po dziesięciu dniach odpoczynku w boksie, jeżeli jednak pracuje na karuzeli przez godzinę dziennie, to kondycja sprzed urazu zostaje zachowana, a w niektórych przypadkach nawet poprawia się.

Praca na karuzeli polegająca na krążeniu w kółko, przypomina typ ruchu jaki wykonuje koń pasąc się w stanie dzikim.

Karuzela może być wyposażona dodatkowo w elektroniczny sterownik umożliwiający zastosowanie różnych programów treningowych. W praktyce zapewnia to możliwość przeprowadzenia pełnego treningu koni poprzez wykorzystanie odpowiednich zestawów, np.: podstawowego, rozluźniającego, relaksującego, intensywnego i bardzo intensywnego.

Zastosowanie karuzeli:

To coraz bardziej popularne urządzenie znajduje zastosowanie w wielu ośrodkach jeździeckich i hodowlanych jako nieodzowne urządzenie treningowe. Najczęściej stosowana jest w stajniach wyścigowych, w przypadku koni znajdujących się w stałym treningu.

Karuzela może być także stosowana w rehabilitacji i rekonwalescencji koni po operacjach lub urazach w celu poprawienia i przywrócenia sprawności i kondycji fizycznej. Poprawia napięcie mięśniowe i może być stosowana ze wszystkimi innymi urządzeniami pomocniczymi.



Bieżnia mechaniczna

Umożliwia wykonywanie ćwiczeń przez konia na nie ślizgającej się powierzchni, przy minimalnym obciążeniu i szybkości zmiennej od stępa do pełnego galopu. W większości modeli można regulować nachylenie powierzchni. Możliwość ćwiczenia mięśni, przede wszystkim grzbietu, we wszystkich chodach, bez obciążenia przeszkodą w postaci jeźdźcy, ma ogromne znaczenie.

W rehabilitacji bieżnie stosuje się głównie do poprawy jakości chodów. Poruszająca się taśma nie tylko uniemożliwia koniowi skracanie wyroku, ale wręcz zmusza do jego wydłużenia przez każdą kończynę.



Bieżnia wodna

Bieżnia wodna opiera się na założeniu, że wykonywanie pracy na bieżni mechanicznej i przewyciężanie opory wody przy ruchu w przód spowoduje, że pracujące mięśnie zwiększą rezerwę glikogenu, zmniejszając w ten sposób problemy ze zmęczeniem mięśni.

Częściowe zniesienie wagi osiągane poprzez zmianę głębokości wody pozwala koniowi z urazami stawów lub ścięgien ćwiczyć bezpiecznie.

Zastosowanie bieżni wodnej:

Bieżnia wodna wzmacnia mięśnie lędźwi i grzbietu, jednakże powinna być użytkowana ostrożnie i z umiarem, ponieważ powoduje nierównomierny rozrost grup mięśniowych kończyn i ich obręczy, utratę elastyczności tkanki i skrócenie wykroku spowodowany specyfiką jej pracy i działania.



Lonżowanie

Lonżowanie jest jedną z metod treningowych i rehabilitacyjnych, umożliwiających kształtowanie przez konia właściwego kroku, elastyczności i muskulatury bez obciążenia jakim jest jeździec.

Jest pomocne przy wypracowywaniu równowagi oraz pomaga w rehabilitacji w ponownym wdrażaniu chodów i rozpoczęciu pracy pod siodłem po urazie.

Może stanowić również element codziennego treningu młodych, jak również starszych koni.

Pozytywne aspekty lonżowania:

- Może być stosowane jako element codziennego treningu
- Może być stosowane jako etap zajeżdżania młodego konia
- Stosowane jest dla poprawy równowagi konia, właściwego samonoszenia oraz doskonalenia chodów
- Wykorzystywane jako szkolenie oraz korekta błędów szkoleniowych starszych koni
- Kształtuje prawidłową muskulaturę konia bez dodatkowego obciążenia w postaci jeźdźca na grzbiecie
- Uczy konia zrównoważonego, kontrolowanego ruchu do przodu.



Praca na drążkach

Kiedy koń przyzwyczai się do pracy na lonży, można wdrożyć do programu rehabilitacji pracę na drążkach i drobnych przeszkodach. Takie ćwiczenia dają doskonałe efekty zarówno u młodych jak i starszych koni, wymagających skorygowania chodu. Jeżeli ustawienie drążków do ćwiczeń jest prawidłowo wykonane koń zyskuje ładną sylwetkę a chód staje się elastyczny, równy i lekki.

W przypadku zwierzęcia po urazie należy ustawić drążki tak, aby wyrównać rytm chodu. W wyniku wyrównania wyroku wymuszonego odległością między drążkami koń odzyskuje właściwy chód.



Większość z wyżej opisanych metod (zwłaszcza tych, które wymagają specjalistycznego sprzętu lub są innowacyjne w terapii zwierząt, były wcześniej „zarezerwowane” jedynie dla ludzi) nie jest obecnie często spotykane i stosowane w programach leczenia oraz rehabilitacji koni wśród lekarzy weterynarii, a nawet nie spotyka się z aprobatą właścicieli chorych zwierząt.

Jednakże rozwój i udostępnienie tychże technologii, popyt na rynku hodowców koni i powrót właścicieli do metod naturalnych, a także wzrost wiedzy i obycia wśród lekarzy weterynarii spowoduje- mam nadzieję- ich rozpowszechnienie oraz sukcesywne użytkowanie w życiu codziennym.

Pamiętajmy!



W przywracaniu sprawności utraconej w wyniku wypadku lub urazu nic nie zastąpi czasu, cierpliwości, serca i wyczucia w stosunkach z naszymi podopiecznymi.

Dziękuję za uwagę.



Bibliografia

- ◉ Bromley Mary, Urazy u koni, ich leczenie i rehabilitacja
- ◉ McEwen John, Choroby koni i ich leczenie
- ◉ Bayley Lesley, Nowoczesny trening konia
- ◉ Tellington- Jones Linda, Prawdziwa więź z koniem